

Banjo-orkest

Nieuwe Lente

Voorwoord

Het Banjo-orkest laat na een lange winterslaap opnieuw van zich horen. Het werd op het einde van de jaren vijftig gesticht door priester-leraar Alfons Bouckaert in het Sint-Aloysiuscollege van Menen. Na een reünie van ex-spelers in 2000, maar vooral na de viering van het 175-jarige bestaan van het college werd het plan opgevat om weer samen te musiceren. Heel wat enthousiaste oud-leden, aangevuld met ontbrekende stemmen en instrumenten, brengen opnieuw de karakteristieke sound van het orkest. Onder de kundige leiding van Jacques Lecluyze krijgen de typische nummers van componist, dirigent en bezieler Alfons Bouckaert een tweede leven en klinken ze als nooit tevoren.

Deze cd brengt een aantal toppers uit ons repertoire, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat ze gecomponeerd zijn door A. Bouckaert zelf. Dikwijls zijn ook de teksten van zijn hand. De nummers ademen de sfeer van de jaren 60 en 70: swingend met een beat à la Bert Kaempfert of ingetogen religieus. Soms zijn het gevoelige composities beïnvloed door de kleinkunst, het chanson en zelfs de smartlap. Allemaal dragen ze onmiskenbaar de stempel van de componist en stralen ze de onnavolgbare klankkleur van het orkest uit.

Wij hopen dat deze cd je enkele mooie muzikale en voor sommigen ook nostalgische momenten bezorgt. Daarbij zouden wij het erg op prijs stellen je te mogen verwelkomen op een van de volgende concerten van ons orkest dat inderdaad een Nieuwe Lente kent.

1. Aperitief

Een sprankelend openingsnummer van een overrompelende blijheid.

2. Ballade

In deze zachte protestsong gaan we Bob Dylan en Boudewijn de Groot achterna.

Twee mannen gingen vissen, een blanke en een neger traden aan.

Hun snoer tussen de lissen, ze gingen schou- aan schouder daar nu staan.

De vis wilde niet bijten, zoals dat met de vis soms wel eens gaat.

Men kan dat niet verwijten, al is dat nu ook weer voor eigen baat.

Ze stonden vele uren te vissen met een eindeloos geduld.

Twee toegenegen bureu die hebben weer hun wake wel vervuld.

Twee vissers traden aan.

't Was een blanke en een neger, Amerikaan.

Het ras werd niet besproken, er werd niet eens daarover nagedacht.

De stilte onverbroken, ze stonden daar nu samen op de wacht.

Een meer ver in het Noorden, Waukegam ligt hier niet zo heel dichtbij.

Ze stonden aan de boorden zoals twee broeders samen, zij aan zij.

Jil en Joe, twee kleuren, het spectrum waarin mensheid breekt.

Twee vissers voor de deuren waar Jericho zijn torens hoog opsteekt.

Twee vissers traden aan.

't Was een blanke en een neger, Amerikaan.

3. Lechtal

Herinnering aan de vier reizen en de vele tientallen uitvoeringen in dit prachtige dal in Tirol. Het herboren orkest is trouwens in augustus 2011 opnieuw te gast in deze streek.

Glanzend in het sneeuwgebergte, heerlijk in de dalenverte,
bloeien zomerdagen in Lechtal.

Weet je nog die lange reis? Weet je nog dit verre land?

Volle zomer, sneeuw en ijs, naar de toppen hand in hand.

Nu herinnering weer bloeit, en nog roept het groene dal,
gaan we dromen van die band die, eens gegroeid, niet breken zal.

Eine lange Reise machen, fremde Menschen, fremde Sprachen,
prangend sind die Ferien in Lechtal.

Oben mit den Alpenwinde kann mein Herz den Frieden finden,
prangend sind die Ferien in Lechtal.

Dich vergessen kann Ich nicht, schöner Urlaub in Tirol.
Leib und Seele sind erfrischt, alles ladet ein zum Wohl.
Almen grün und Gipfel weiss, Wanderschaft die Kraft erneut.
Sommerferien in Tirol, im Bergenkreis, wo man sich freut.

4. Herfstimpresie

Een sfeervolle en gedragen evocatie van een mistige herfstdag.

5. Gij badt op enen berg

Geladen lied op tekst van Guido Gezelle waarin de muziek de onmacht en de eenzaamheid onderstreept.

Gij badt op enen berg alleen,
en... Jesu, ik en vind er geen
waar 'k hoog genoeg kan klimmen
om U alleen te vinden.
De wereld wilt mij achterna,
alwaar ik ga of sta
of ooit mijn ogen sla.
En arm als ik en is er geen; geen
een,

die nood hebbe en niet klagen kan,
die honger, en niet vragen kan,
die pijn, en niet gewagen kan
hoe zeer het doet!
O leert mij, armen dwaas,
hoe dat ik bidden moet.

6. Valais /Wallis

Tweemaal ging het orkest concerner in deze Zwitserse vallei. Dit nummer is een ode aan de natuur en de mensen van de streek.

Le poète qui se réveille
cherche en vain les mots
Pour chanter toutes les merveilles
du valais là-haut.
Toi, qui joues l'indifférence
ne chasse plus tes rêves d'enfance
mais rends grâce pour ce pays si beau.

Wunderbar war diese Stunde
in dem Alpenland.
Habe in Heimat nie gefunden
was mein Herz hier fand.
Muss ich dir beim Abschied sagen :
vielen dank für diese Tage,
möchte bleiben, hier im Wallisland.

7. Waarom zo zelden

De teksten van de Vlaamse dichter Guido Gezelle bleven voor de componist een grote bron van inspiratie. Een gevoelig nummer met mooie inbreng van de banjo's.

Waarom zo zelden
En kan ik wat mij drukt vermelden?
Waarom niet vinden
Die 't kluwen van mijn hert
ontwinden?

Laat de wonnebronne,
Laat het zonnevier,
Laat de verse blommen
Laat weer lent' alhier!

8. Aquarel

Optimistisch nummertje met zwierige bewegingen en een ongewoon ritme. De banjo's werpen de noten, het orgel vangt ze op, de sax blaast zijn eigen melodie.

9. Persbericht

Weemoedig lied over een tragische gebeurtenis. De klagende trompetten in sourdine en de herhalende saxen accentueren de tragische tekst gebaseerd op een gedicht van E. Hoornik.

In een dorp, Middelharn, is een kind verdronken.
Sober bericht in een avondblad.
En een schuit, en die schuit die is gezonken
en een hooiberg, en een hooiberg heeft vlam gevat.
Zeven dagen heeft het in mij nageklonken.
Op het kantoor vroeg men: "Zeg, heb je wat?"
In een dorp, Middelharn, is een kind verdronken.
'k werkte door, 'k werkte door en hoorde maar dat.
En de kranten waaien weg en zijn verouderd.
Te Middelharn denk ik aan hem
en ik bet 't kleine hoofd tussen hart en schouder.
Over 't water hoor ik weer die kinderstem.

10. Pizzicato Boogie

Swingende muziek waarin de banjo's de spanning opbouwen.

11. Epistola ex ponto

De Romeinse dichter Ovidius richt vanuit zijn eenzame ballingschap een brief aan zijn enig overgebleven vriend.

Du bist nicht mehr da,
mir bleibt alles leer.
für ein Wörtlein, wie kann ich
meine Hände erheben.

In mondheller Nacht,
wenn auch schweigt das Meer,
warum kommst du, mein Freund,
im Gruss mir näherstehen ?

Hierheen gejaagd in 't ballingland,
jouw beeld vervaagt mijn laatste band.
Mijn lot als 't jouw ook beschouwde,
toen niemand nog om mij rouwde,
o mijn vriend.

Wat men ook ziet: verlaten veld,
zonloos gebied, mijn geest ontsteld.
Duïsternis, noodlot, aan 'd hemel: een ster
was de gedacht aan jou, mijn vriend zo trouw.

Cruel souvenir de cette longue nuit,
où de ma ville de Rome je viens de m'exiler.
Resté naufragé, toujours pourchassé,
jamais ma maison ne cessera de pleurer.

Dans la lumière l'or étincelle
Dans le besoin tu restais fidèle.
Destin, ténèbres, au ciel une étoile :
L'idée de toi, mon ami fidèle.

12. Nieuwe Lente

Dit nummer kondigt in een rotvaart de vreugde om het ontluikende leven aan. Het staat ook symbool voor de renaissance van het orkest.

Wanneer een nieuwe lente
haar bloesems weer komt enten,
de aarde weer nieuw leven verwacht
geloof dan in de zon.
Vertrek dan langs de wegen
en valt eens moeheid tegen
blijf dromen van het leven, dat wacht
en vraag niet steeds waarom.

Waar moeë mensen dralen
uit schrik om eens te falen
en smalen om jouw durven
glimlach, blijf lopen, kijk niet om.

Slechts de verte wenkt
voor wie waagstuk kent en ga
en dan vraag niet steeds waarom.

13. Fata Morgana

Instrumentale fantasie op een luchtig deuntje.

14. Mimosa

Poëtische mijmering over de vergankelijkheid van schoonheid, geïnspireerd door een tekst van Guido Gezelle.

k Heb aan menig ziek bed,
in een glas opgezet, mimosa
Wit in zijn gewaad, lief op zijn gelaat
O, wat kwaamt gij zo groen ,
blond van hoofde hier doen, mimosa
In 't land van de zon zijt gij geboren.
Winden die u sneden

blommenstaf van heden, mimosa
Voor twee halve dagen,
en dan weggedragen, mimosa
Uwe armen wierpt g' uit,
laatste keer spraakt ge luid, mimosa
Min die ik min, en meer dan leven
Min die ik min, mimosa.

15. Pelgrim

De verklanking van het diepste leven en het rusteloos religieus zoeken dat brandt onder de roerloze onverschilligheid der dagelijkse dingen.

I report a pilgrim's hesitation:
This song will be, his memory
You can feel: my heart needs inspiration
To go and pray, without facing a face.

Berg Je gelaat niet voor mij, o waarom spreek Je niet
Ik lijk een woestijnpelikaan en verder kan ik niet.
Blijf bij mijn vragen niet doof, arm is mijn gave aan geloof,
Overal Jou die ik zocht, O, op pelgrimstocht.

Pour Toi j'ai quitté le miroir de toutes les apparences.
Pour Toi j'ai cherché mon chemin au royaume du silence.
J' abandonne ceux qui n'ont rien, rien que le poids du chagrin.
Où puis j'entendre Ta voix, et refaire un choix ?

Was soll ich von Deinem Schweigen denken ?
Wo bleibst du Herr?, Wo bleibst du Herr?
Kannst Du nicht mir Deine Hilfe schenken?
Mir fällt es schwer, mir fällt es schwer.

16. Vaarwel

Eerder opgewekt en positief afscheidslied waar het verdriet om het afscheid getemperd wordt door de hoop op een wederzien.

Fluiten nu spelen 't afscheidslied.
Bloemen die neigen in hun stil verdriet
Huilverend voor jou een laatste
zang.
Vaarwel, vaarwel.

Wenkt weer het land van ons
verlangen.
Eens zien we toch elkander weer
Dank voor hetgeen het leven biedt
Vaarwel, vaarwel.
Levet scone, vaarwel

17. Costa Dorada

Een nummer met zuiderse klanken en ritme, gecomponeerd ter voorbereiding op een nooit gerealiseerde concertreis naar Spanje .

18. Abschiedsstunde

Geschreven naar aanleiding van een concertuitstap naar Aumale in Frankrijk werd dit lied in het Duits aangevuld als afscheidslied van het Lechtal.

Il faut partir, vous quitter,
en vous remerciant de l'accueil qui nous fut réservé, Aumale
Un souvenir, va rester
Et le charme de toutes ces heures en beauté.
Et demain, après-demain,
Près de l'âtre qui fume, au clair des lampes qui s'allument.
Et au son de la flûte, au rythme de nos guitares
Revivra la journée d'Aumale.

Lentewind brengt gevleugelde zaden mee:
Stormen uit bergen, wolken van ver over zee.
Vruchtbare aarde: 't mensenhart dat ontvangt:

Om dit zaad Zijn liefde blijvend dank!
Abschiedsstunde, Abschiedsstunde,
Reicht die Hände uns sag mit uns: "es kommt noch mal ein Wiedersehen!"
Es wird bleiben, immer bleiben
Auch nachdem wir in Flandern wieder nach Hause gehn.

Und denn Morgen, Übermorgen
Wenn die Flöte noch spielt und singt ein Lied beim Winterfeuer,
wenn Erinnerung bleibt am wunderbaren Augenblick:
Sag Ihm Dank für diese Stunde.

